

ἡμεῖς δὴ μηδὲν ἀνομίᾳ διαφερόμεθ' αὐτοῖς, ἀλλ' ὁ πῦρ δὴ λόγος ἡμῶν ἡμιλογηθεὶς μενέτω, ὡς οἱ γε ὀρθῶς πεπαιδευμένοι σχεδὸν ἀγαθοὶ γέγονται, καὶ δεῖ δὴ τὴν παιδείαν μηδαραμῶ ἀτιμάξω, ὡς πρώτου τῶν καλλίστων τοῖς ἀρίστοις ἀνδράσων παραγεννόμενον· καὶ εἰ ποτε ἐξέργηται, δυνατὸν δ' ἔστιν ἐπαυροῦσθαι, τοῦτ' αἰεὶ θρασυτέρου διὰ βίου παντὶ κατὰ δύναμιν.

5 ΚΑ. Ὅρθως, καὶ συγχωροῦμαι ἃ λέγεις.

ΑΘ. Καὶ μὴν πάλαι γε συνεχωρήσαμεν ὡς ἀγαθῶν μὲν ὄντων τῶν δυναμῶν ἀρχεῖν αὐτῶν, κακῶν δὲ τῶν μή.

ΚΑ. Λέγεις ὀρθότατα.

ΑΘ. Σαφέστερον ἔτι τοῦτον ἀναλάβωμαι τοῦτ' αὐτὸ ὅτι ποτὲ λέγωμεν. καὶ μοι δι' εἰκόνας ἀποδέξασθε ἐάν πως δυνατὸς ὑμῶν γένωμαι δηλῶσαι τὸ τοιοῦτον.

ΚΑ. Λέγε μόνου.

ΑΘ. Οὐκοῦν ἔνα μὲν ἡμῶν ἕκαστου αὐτῶν τιθῆμαι;

5 ΚΑ. Ναί.

ΑΘ. Δύο δὲ κεκτημένον ἐν αὐτῷ συμβούλω ἐναυτίῳ τε καὶ ἄφρονε, ᾧ προσσχορευόμεν ἡδονῆν καὶ λύπην;

ΚΑ. Ἔστι ταῦτα.

ΑΘ. Πρὸς δὲ τούτου ἀμφοῦν αὐτὸ δόξας μελλόντων, οἷον κοινῶν μὲν ὄνομα ἐλαπίς, ἴδιον δέ, φόβος μὲν ἢ πρὸ λύπης ἢ ἐλαπίς, θήρρος δὲ ἢ πρὸ τοῦ ἐναυτίου· ἐπι δὲ πᾶσι τούτοις λογισμὸς ὅτι ποτ' αὐτῶν ἀμεσων ἢ χεῖρον, ὅς γενόμενος ὄνομα πάλῃ κοινῶν νόμος ἐπωυμάτα.

ΚΑ. Μόγυς μὲν πως ἐφέτημαι, λέγε μὴν τὸ μετὰ ταῦτα 5 ὡς ἐπομένον.

ΜΕ. Καὶ ἐν ἐμοὶ μὴν ταῦτον τοῦτα πάθος ἔνι.

ΑΘ. Περὶ δὴ τούτων διασηθίωμαι αὐτωσί. θαυμά μὲν ἕκαστου ἡμῶν ἡγησώμεθα τῶν ζώων θεῶν, εἶτε ὡς παλαιοῦν ἕκείνων εἶτε ὡς σπουδῆ τωι συνεστηκός· οὐ γὰρ δὴ τοῖσι

α6 ἢ) ΑΟ : δ' L (ut vid.) Eus. b3 παντὶ ΑΟ² (s.v.) Eus. : παντὶς L O c1 μοι] μου Schanz c4 αὐτῶν Α. F. us. : αὐτῶν vnlg. c9 αἰν ΑΟ Eus. : αἰων L

γε γινώσκωμεν, τοῦδε δὲ ἴσμεν, ὅτι ταῦτα τὴν πάθη ἐν ἡμῖν· οἷον νεύρα ἢ στήθη· οἱ τινας ἐνοῦσιν σπῶσιν τε ἡμῶς καὶ ἀλλήλοις ἀνθέλλωσιν ἐναυτία οὔσαι ἐπ' ἐναυτίας πράξεις, οὐ δὴ διαρρηκτέα ἀσπῆ καὶ κακία κείνου. μὴ γὰρ φησιν ἃ λόγος δεῖν τῶν ἐλάξεων συνεπιόμενον αἰεὶ καὶ μηδαραμῶ ἀπολαεῖο· 5 μνον ἐκείτης, ἀνθέλλωσιν τοῖς ἄλλοις νεύροις ἕκαστου, ταύτην δ' εἶται τὴν τοῦ λογισμῶ ἀγωγὴν Χρυστῆν καὶ ἰερὰν, τῆς ὁλόως κοινῶν νόμου ἐπικαλουμένην, ἄλλως δὲ σκληρῶς καὶ σιδηρῶς, τὴν δὲ μαλακὴν ἔτε Χρυστῆν οὖσαι, τὰς δὲ ἄλλως παντοδατοῖς εἶδεσιν ἰμοίας. δεῖν δὴ τῆ καλλίστη ἀγωγῆ τῆ τοῦ νόμου αἰεὶ συλλαμβάνειν· ἔτε γὰρ τοῦ λογισμῶ κακοῦ 5 μὲν ὄντος. πρῶτον δὲ καὶ οὐ βλαίου, δεῖσθαι ὑπερηστῶν αὐτοῦ τῆν ἀγωγὴν, ὅπως αὐ ἐν ἡμῖν τὸ χρυστοῦν γένος νεκῆ τὰ ἄλλα γένη. καὶ οὕτω δὴ περὶ θαυμάτων ὡς ὄντων ἡμῶν ὁ μῦθος ἔρητης σεσωμένος αὐ εἶη, καὶ τὸ κρείττω ἐαυτοῦ καὶ ἥττω εἶναι τυῶπον τινα φανερῶν αὐ γίγνοιτο μῶλλον ὁ νεῖ, καὶ ὅτι πόλιν καὶ ἰδιώτην, τὸν μὲν λόγον ἀληθῆ λαβόντα ἐν 5 ἐαυτῷ περὶ τῶν ἐλάξεων ταύτων, τοῦτῶ ἐπίμνητον δεῖ ζῆν, πόλιν δὲ ἢ παρὰ θεῶν τινας ἢ παρὰ τούτου τοῦ γνώστως ταῦτα λόγον παραλοβοῦσταν, νόμον θεμέτην, αὐτῆ τε ὀμιλεῖν καὶ ταῖς ἀλλοῖς πόλεσιν. οὕτω καὶ κακία δὴ καὶ ἀρετῆ σαφέστερον ἡμῖν διηρηθρημένον αὐ εἶη· ἐναυρεστέρον δ' αὐτοῦ γεινομένην καὶ παιδεία καὶ τᾶλλα ἐπιτηδείηματα ἴσως 5 ἔσται μάλλον καταφανῆ, καὶ δὴ καὶ τὸ περὶ τῆς ἐν τοῖς οἴκοις διατριβῆς, ὃ δοξασθείη μὲν αὐ εἶναι φασίδον πέρι μῆκος πολὺ λόγων περριτῶν εἰρημένον, φανερῆ δὲ τὰν' αὐ ἴσως τοῦ μήκους 5 γ' αὐτῶν οὐκ ἀπάξιον.

ΚΑ. Εὖ λέγεις, καὶ παραίνωμεν ὑπερᾶν τῆς γε τῆν διατριβῆς ἄξιον γύγνηται.

ε3 ἀνθέλλωσιν Eus. : ἀνθέλλωσιν Α (λ in ras.) L O ε5 ἐλάξεων Α (sed λ in ras.) ε6 ἀνθέλλωσιν (sed λ in ras.) Α α3 οὐσας Α Ο om Eus. : οὐσαν καὶ μοσεδῆ cod. Riccardianus α5 τῆ om. Eus. α6 βλαίου † † † † † † † † † † Α : βλαίου Ο Eus. : βεβλήω L et γρ. Ο α7 ἐν Eus. : om. libri p2 σεσωμένος libri Eus. b5 τούτων om. Eus. b5 τούτων τοῦ] αὐτῶν τούτων Eus.